

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Marcely Sedmíkové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobců: **a) T. P. a b) D. P.**, obou zast. Mgr. Ing. Daliborem Jandurou, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Dlouhá103, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. května 2013, č.j. 5130/UP/2013/Vet, t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět sporu

Shora označeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobců proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 23. 11. 2011, č.j. MMHK/194580/2011 (dále také jen „územní rozhodnutí“). Tímto územním rozhodnutím stavební úřad rozhodl o změně stavby „Rekonstrukce a přístavba rodinného domu č. p. 157 v Předměřicích nad Labem na pozemcích st. p. č. 165 a p. č. 24/32 v katastrálním území Předměřice nad Labem“ (dále také jen „dotčená stavba“), a to k žádosti D. a V. Ř.

II. Obsah žaloby

Žalobci nejprve vyjádřili názor, že navrhovaná přístavba je dle dokumentace a provedení umisťována tak, že částečně leží (zasahuje) do pozemku označeného jako p. č. 24/8 v jejich podílovém spoluvlastnictví. Za těchto okolností by dle jejich názoru měli být účastníky daného správního řízení ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu.

Dále vyjádřili názor, že i pro případ účastenství dle § 27 odst. 2 správního řádu, platí, že nebylo-li napadené rozhodnutí doručeno zveřejněním způsobem umožňujícím dálkový přístup na stránkách místně příslušného Obecního úřadu Předměřice nad Labem, pak jim dosud neuplynula lhůta k podání opravného prostředku, neboť doručení, resp. oznámení rozhodnutí, je stíženo neodstraněnou vadou, která má za následek, že nebylo dosud vůbec doručeno, resp. doručeno řádně.

Toto tvrzení označili za gró žalobního bodu a jejich žalobní polemiky, když žalovaný tvrdí ve svém rozhodnutí, že pro běh lhůty pro podání odvolání bylo postačující zveřejnění (doručení) prostřednictvím dálkového přístupu na stránkách www.hrdeckralove.org. Současně označil poučení v rozhodnutí I. stupně předjímající publikaci i na internetových stránkách www.predemericehl.cz za chybné.

S tímto právním hodnocením žalobci zásadně nesouhlasili. Dle jejich názoru i pomine-li se skutečnost, že mělo být vedeno samostatné řízení o výjimce z obecných požadavků na využívání území, resp. umisťování staveb ve smyslu § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb. se zvláštním doručením žalobcům, je nepřijatelné a naprosto v rozporu se smyslem a účelem institutu doručování veřejnou vyhláškou dálkovým přístupem, není-li písemnost doručována současně oficiálními stránkami obce, v jejímž katastru leží rozhodná skutečnost umístění stavby. Názor žalovaného, že by bylo lze doručovat toliko na stránkách obecního úřadu, v němž sídlí příslušný odborný úřad, či pracoviště nebo specializovaný odbor, je nesprávný. Neboť právě způsob doručování dálkovým přístupem má kompenzovat handicap nedostatečného seznámení veřejnosti se skutečnostmi důležitými pro samu možnost případného hájení jejich práv v situacích, kdy např. z důvodů širšího spektra adresátů a možných vykonavatelů subjektivního práva není individuální doručení vhodné či možné. To vše nabývá dalšího intenzivnějšího akcentu v situaci, kdy neustále dochází ke kompetenčním změnám a přesunům územního umístění jednotlivých institucí se správní pravomocí k danému místu. V případě obce Předměřice nad Labem je tento faktor verifikován i tím, že až do roku 2006 tato obec vlastní stavební úřad měla a není rozhodně spravedlivé po žalobcích vyžadovat, aby z důvodů případného hájení svých práv sledovali neustálé kompetenční přesuny v oblastech správních činností v přenesené i samostatné působnosti.

V kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak vše korunujícím absurdním momentem pasáž, kde se žalovaný dovolává způsobu doručení důvodem existence územního plánu města Hradec Králové, ač předmět řízení se týká samostatné obce Předměřice nad Labem, jež s územním plánem města Hradec Králové nemá nic společného, pokračovali žalobci. Podle nich je sama koncepce doručování individuálních správních aktů týkajících se v zásadě toliko velmi

omezeného okruhu osob (žadatel a jeho územní sousedé) a jejichž předmětem je umístění stavby spojené s tak zásadní změnou individuálních sousedských poměrů, za hranicí ústavnosti, neboť ze své povahy brání, či přinejmenším tuto zásadně omezuje, samé možnosti uplatnění veřejného subjektivního práva žalobců.

Žalobci dále poukázali na závěr Nejvyššího správního soudu obsažený v jeho rozsudku č.j. 8 Ao 1/2008-102 ze dne 28. 8. 2008. Vyzdvihli, že k tomuto závěru soud dospěl výkladem obecných ustanovení příslušných právních předpisů. Navíc tak uzavřel v případě řízení o územním plánu, které je ovládáno řadou publicitních momentů, je předmětem povšechných informací veřejného zájmu a obsahuje více procesních momentů k uplatnění práv občanů. S využitím argumentu a maiori ad minus, je-li takto vyloženo právo pro předmět obecného zájmu, tím spíše platí pro předmět utilitární týkající se jen omezeného okruhu osob. A konečně řízení, v němž napadené rozhodnutí bylo vydáno, náleží v systematice zákona do shodné množiny nástrojů územního plánování jako řízení o územním plánu (část třetí, hlava III zákona č. 183/2006 Sb.).

Žalobci proto navrhli, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného, spolu s ním také rozhodnutí správního orgánu I. stupně a přiznal jim nárok na náhradu nákladů řízení.

III. Obsah vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný k obsahu žaloby uvedl, že žalobci své tvrzení, že jim náleží postavení účastníků ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu vzhledem k tomu, že jsou podílovými spoluvlastníky pozemku označeného jako p. č. 24/8 v k. ú. Předměřice nad Labem, který má společnou hranici s pozemkem p. č. 24/32 ve vlastnictví žadatelů o vydání rozhodnutí o změně stavby, a že navrhovaná přístavba je dle dokumentace a provedení umístována tak, že částečně leží (zasahuje) na pozemku v jejich vlastnictví, nijak neprokázali. Pokud se týká tvrzení, že přístavba je umístována tak, že částečně zasahuje na pozemek v jejich vlastnictví, žalovaný konstatoval, že dle projektové dokumentace ověřené stavebním úřadem a dle rozhodnutí o umístění změny stavby má být stavba umístěna na pozemku p. č. 24/32 a nemá zasahovat na pozemek sousední, kterým je pozemek ve vlastnictví žalobců. V případě, že tato přístavba je již provedena, a to odlišným způsobem, než jak je uvedeno v projektové dokumentaci a v rozhodnutí o změně stavby, jedná se o situaci, kterou stavební zákon řeší institutem možného řízení o odstranění stavby podle ustanovení § 129 stavebního zákona. Tato skutečnost, i kdyby byla prokázána, ovšem nemůže zpětně zakládat žalobcům postavení účastníků ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu.

Dále žalovaný uvedl, že na projednávaný případ i kdyby žalobci prokázali, což neučinili, že jim náleží postavení účastníků ve smyslu ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu, nelze aplikovat ustanovení § 84 odst. 1 správního řádu, neboť územní rozhodnutí stavebního úřadu bylo žalobcům z dále uvedených důvodů řádně oznámeno.

Pravidla pro podání odvolání jsou vymezena částí druhou správního řádu. Podle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Podle ustanovení § 83 odst. 1 odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákona nestanoví jinak. Podle § 83 odst. 2 správního řádu v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 správního řádu lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

Žalovaný při posouzení výše uvedených pravidel vycházel z předloženého spisového materiálu a zjistil, že územní rozhodnutí o změně stavby stavební úřad doručoval účastníkům územního řízení v souladu s ustanovením § 92 odst. 3 stavebního zákona, kde je stanoveno, že je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě. Účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 se doručuje územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou.

Vzhledem k tomu, že obec Předměřice nad Labem měla v době vydání územního rozhodnutí o změně stavby platný územní plán, byl stavební úřad povinen doručovat účastníkům (vymezeným v ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona) územního řízení, ve kterém stavební úřad vydal odvoláním napadené územní rozhodnutí o změně stavby, veřejnou vyhláškou. Za účastníky podle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad stanovil T. P. a D. P. a M. Ž. a H. Ž.

Lhůta k podání odvolání pak uplynula podle § 83 odst. 1 správního řádu po 15 dnech ode dne doručení rozhodnutí. Podle ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

Vzhledem k tomu, že žalobcům v územním řízení svědčí postavení účastníků podle § 85 odst. 2 stavebního zákona, neboť pozemek p. č. 24/8 v katastrálním území Předměřice nad Labem ve vlastnictví žalobců má společnou hranici s pozemkem p. č. 24/32 v katastrálním území Předměřice nad Labem, na kterém má být změna stavby umístěna, a vlastnické právo žalobců k jejich pozemku tak může být územním rozhodnutím o změně stavby přímo dotčeno, stavební úřad jim územní rozhodnutí o změně stavby doručoval prostřednictvím veřejné vyhlášky, tak jak mu to ukládá stavební zákon ve výše citovaném ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona. Ze spisového materiálu žalovaný zjistil, že odvoláním napadené územní rozhodnutí o změně stavby stavební úřad vyvěsil na své úřední desce dne 24. listopadu 2011 a sejmul 12. prosince 2011, stejně tomu bylo i v případě vyvěšení a sejmutí způsobem umožňujícím dálkový přístup, když z archivní úřední desky Magistrátu města Hradec Králové, přístupné na stránkách Magistrátu města Hradec Králové, odvolací orgán zjistil, že územní rozhodnutí o změně stavby bylo na elektronické úřední desce zveřejněno od 24. listopadu 2011 do 12. prosince 2011.

Stavební úřad tak dle žalovaného splnil podmínky stanovené správním řádem, aby bylo možné pokládat územní rozhodnutí o změně stavby za doručené. Ve smyslu výše citovaných ustanovení rozhodnutí bylo účastníkům podle § 85 odst. 2 stavebního zákona a tedy i žalobcům doručeno dne 9. prosince 2011. Žalobci tedy mohli své odvolání podat ke stavebnímu úřadu s ohledem na ustanovení § 83 odst. 1 a § 40 odst. 1 správního řádu nejpozději 27. prosince 2011 (24. 12., 25. 12., 26. 12. svátky).

Žalovaný dále zjistil, že stavební úřad v poučení napadeného územního rozhodnutí o změně stavby chybně uvedl, že: „Podle § 20 stavebního zákona doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením písemnosti na úřední desce odboru stavebního Magistrátu města Hradec Králové a na úřední desce obce Předměřice nad Labem. Písemnost bude též zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup: www.hradeckralove.org a www.predmericenl.cz.“

K tomu žalovaný uvedl, že podle ustanovení § 20 odst. 1 stavebního zákona se písemnosti ve věcech územního plánování v zákonem stanovených případech doručují veřejnou vyhláškou. Zveřejňuje-li se písemnost vyvěšením na více úředních deskách, považuje se za den vyvěšení den, ve kterém byla písemnost vyvěšena nejpozději. Jak vyplývá z ustanovení § 20 odst. 1 stavebního zákona, lze jej aplikovat pouze v případech, kdy se doručuje písemnost ve věcech územního plánování. V daném případě však bylo doručováno rozhodnutí stavebního úřadu, pro něž platí pravidla pro doručování, uvedená v ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona.

Vzhledem k tomu, že žalovaný shledal, že ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona, jakož i ustanovení § 25 odst. 1 a 2 správního řádu byla naplněna, není pochyb o tom, že rozhodnutí bylo žalobcům doručeno patnáctým dnem po vyvěšení územního rozhodnutí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tedy na úřední desce Magistrátu města Hradec Králové, neboť žádné z výše citovaných ustanovení, které se vztahují na doručování rozhodnutí v územním řízení, neukládá povinnost územní rozhodnutí vyvěšovat na úřední desce jiného správního orgánu, než toho, který rozhodnutí doručuje. Povinnost vyvěšovat písemnost na více úředních deskách plyne z výše citovaného ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu, které ovšem na daný případ nelze aplikovat, neboť navrhovaný záměr je umisťován pouze ve správním obvodu jediné obce, kterou je obec Předměřice nad Labem.

V souvislosti s tím žalovaný poukázal na zákon č. 350/2012 Sb., který novelizoval zákon č. 183/2006 Sb. V ustanovení § 20 odst. 1 stavebního zákona ve znění pozdějších předpisů je již výslovně uvedeno pod nadpisem Hlava II - Obecná ustanovení a společné postupy v územním plánování, že příslušný správní orgán musí veřejnosti a dotčeným orgánům zajistit možnost seznámit se s návrhy zadání územně plánovací dokumentace nebo zprávy o jejím uplatňování ode dne vyvěšení veřejné vyhlášky. Z dikce tohoto ustanovení je tedy zřejmé, že skutečně ustanovení § 20 odst. 1 stavebního zákona upravuje zveřejňování písemností pouze ve věcech územně plánovací dokumentace.

V tomto případě je tedy správním orgánem, který písemnost doručuje, ve smyslu ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu Magistrát města Hradec Králové a pro správné doručení bylo nutné, aby územní rozhodnutí o změně stavby bylo vyvěšeno na jeho úřední desce a to rovněž i způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Žalovaný dále uvedl, že dle ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu v případě chybného, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 správního řádu lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že v tomto případě se jednalo o nesprávné poučení ve smyslu výše uvedeného ustanovení správního řádu a nebylo vydáno opravné usnesení, odvolatelé mohli podat odvolání nejpozději do 90 dnů ode dne doručení územního rozhodnutí o změně stavby. Ani v této lhůtě ovšem odvolání podáno nebylo. Proto žalovaný odvolání žalobců podané dne 21. prosince 2012 proti rozhodnutí stavebního úřadu č. j. MMHK/194580/2011 ze dne 23. listopadu 2011 podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné zamítl.

K problematice zveřejňování územního rozhodnutí veřejnou vyhláškou pak žalovaný dodal, že tato povinnost stavebních úřadů zveřejňovat územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou nejen na své úřední desce, ale rovněž na úřední desce obecního úřadu, jehož územního obvodu se týká, byla za účinnosti zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), stanovena ve vyhlášce č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, kde v ustanovení § 48 bylo uvedeno, že doručuje-li se rozhodnutí nebo jiné opatření veřejnou vyhláškou, písemnost se vyvěsí na úřední desce obecního úřadu, jehož územního obvodu se týká, a správního orgánu, který rozhodnutí nebo jiné opatření vydal. Tuto povinnost „vžitou do podvědomí“ stavebních úřadů však zákon č. 183/2006 Sb., ve znění účinném do 31. prosince 2012, a rovněž i ve znění zákona č. 350/2012 Sb., a ani příslušné prováděcí právní předpisy již neobsahují.

Výše uvedená povinnost stavebních úřadů zveřejnit územní rozhodnutí, doručuje-li se veřejnou vyhláškou, rovněž na úřední desce obecního úřadu, jehož správního obvodu se týká, nevyplyvá dle názoru žalovaného ani z výše citovaného ustanovení § 20 stavebního zákona, neboť to lze aplikovat pouze v případech, kdy se doručuje písemnost ve věcech územního plánování. Navíc rovněž z dikce tohoto ustanovení, zejména z věty druhé, neplyne žádná povinnost, ale pouze možnost, že písemnost může být zveřejněna na více úředních deskách, a následný postup při určení okamžiku vyvěšení takové písemnosti.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělili oba účastníci řízení souhlas, žalobci výslovně, žalovaný postupem dle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., o čemž byl ve výzvě předsedy senátu řádně poučen. O věci usoudil následovně.

Žaloba obsahovala dvě žalobní námitky. Té první nevěnovali žalobci příliš argumentační pozornosti. Přišli pouze se stručným tvrzením, že dotčená stavba částečně leží na pozemku p. č. 24/8 (všechny pozemky i stavby uvedené v tomto rozhodnutí se nacházejí v katastrálním území Předměřice nad Labem; krajský soud

proto již tuto skutečnost nebude dále při označování nemovitostí v tomto rozsudku uvádět), který je v jejich podílovém spoluvlastnictví. Na základě toho vyjádřili domněnku, že by jim mělo příslušet v územním řízení postavení účastníka ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu.

Není tomu tak. Předně nutno souhlasit s názorem žalovaného, že žalobci svoje shora uvedené tvrzení nijak nedoložili, přičemž z ověřené projektové dokumentace, jakož i z obsahu územního rozhodnutí skutečnost, že by dotčená stavba měla zasahovat na některý z pozemků ve vlastnictví žalobců, nevyplývá.

I kdyby tomu tak ale bylo, není úvaha žalobců správná. Pominuli totiž, že postavení účastníků územního řízení neupravuje správní řád, ale zvláštní zákon, jak předpokládá § 27 odst. 3 věta první správního řádu. Tímto zákonem je zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „stavební zákon“).

Stavební zákon účastníky územního řízení vymezuje v § 85. Dle jeho odst. 1 jsou účastníky územního řízení a) žadatel, b) obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn. Dle jeho odst. 2 jsou dále účastníky územního řízení:

- a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatel, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, nejde-li o případ uvedený v písmenu d),
- b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno,
- c) osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis,
- d) společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu; v případě, že společenství vlastníků jednotek podle zvláštního právního předpisu nemá právní subjektivitu, vlastník, jehož spoluvlastnický podíl na společných částech domu činí více než jednu polovinu.

Žalobci byli účastníky územního řízení z toho důvodu, že jejich pozemek p. č. 24/8 má společnou hranici s pozemkem ve vlastnictví stavebníků, na němž se nachází dotčená stavba. Tedy byli účastníky dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Kdyby nastala situace tvrzená žalobci, příslušelo by jim postavení účastníků územního řízení dle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona. Vždy by tedy byli účastníky územního řízení z titulu § 85 odst. 2 stavebního zákona, ani teoreticky by nemohli být jeho účastníky dle jeho § 85 odst. 1.

Tento závěr je důležitý nejenom pro objasnění, z jakého titulu přináleželo žalobcům účastenství v předmětném územním řízení, a proč z toho důvodu nemohla uspět jejich první žalobní námitka, ale má zásadní význam i pro posouzení druhé žalobní námitky.

Tu sami žalobci považovali za podstatu své žaloby. Dle jejich názoru jim totiž nebylo územní rozhodnutí řádně doručeno, neboť nebylo zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup také na webových stránkách Obecního úřadu Předměřice nad Labem, ale pouze na webových stránkách Magistrátu města Hradec

Králové. Z toho důvodu nemohlo být jejich odvolání proti územnímu rozhodnutí posouzeno jako opožděné.

Rovněž ohledně této otázky se krajský soud musel v podstatě ztotožnit s právní argumentací obsaženou ve vyjádření žalovaného k žalobě (které i z toho důvodu krajský soud poměrně podrobně citoval shora), jež v podstatě kopíruje obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Krajský soud nepovažuje za účelné tuto právní argumentaci žalovaného v plném rozsahu opakovat nebo říkat jinými slovy totéž. Zdůrazní proto jen ty momenty, které považuje pro posouzení otázky, zda bylo územní rozhodnutí žalobcům řádně doručeno a kdy se tak stalo, za podstatné.

Dle § 92 odst. 3 stavebního zákona je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě. Účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 se doručuje územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou. Z citovaného ustanovení tak s ohledem na shora uvedené závěry krajského soudu plyne, že stavební úřad postupoval správně a v souladu se zákonem, pokud žalobcům nedoručoval územní rozhodnutí jednotlivě, ale prostřednictvím veřejné vyhlášky. Není totiž sporu o tom, že v území obce Předměřice nad Labem byl v době vydání územního rozhodnutí vydán územní plán (ani žalobci netvrdí opak).

V souvislosti s tím nutno konstatovat, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí pochybil, když správnost postupu stavebního úřadu dle § 92 odst. 3 stavebního zákona obhajoval tvrzením, že územní plán mělo v době vydání územního rozhodnutí město Hradec Králové. To je sice tvrzení správné, ale pro posouzení této otázky nevýznamné. Podstatné je, že v době vydání územního rozhodnutí existoval územní plán pro to území, na němž se nachází dotčená stavba, tedy pro území obce Předměřice nad Labem. Uvedené pochybení žalovaného tedy nemohlo mít s ohledem na faktický stav ohledně této skutečnosti vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

Dle § 25 odst. 2 správního řádu se doručení veřejnou vyhláškou provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnost se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.

Z citované dikce zákona tedy jednoznačně plyne, že stavební úřad byl povinen vyvěsit územní rozhodnutí na své úřední desce, jakožto úřední desce správního orgánu, který toto územní rozhodnutí doručuje. Tedy na úřední desce Magistrátu města Hradec Králové (vyvěšeno dne 24. listopadu 2011, sejmuto 12. prosince 2011). Tuto povinnost stavební úřad splnil, což plyne z obsahu správního spisu a tuto skutečnost nerozporují ani žalobci.

Současně byl stavební úřad povinen územní rozhodnutí zveřejnit též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Územní rozhodnutí bylo na elektronické úřední desce Magistrátu města Hradec Králové zveřejněno od 24. listopadu 2011 do

12. prosince 2011. Rovněž této povinnosti tedy dostál a ani tato skutečnost není žalobci jakkoliv zpochybňována.

Dle krajského soudu tak stavební úřad postupoval při doručování předmětného územního rozhodnutí žalobcům plně v souladu se shora citovaným ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu. Nic tedy nebránilo tomu, aby územní rozhodnutí bylo možno považovat za doručené patnáctým dnem po vyvěšení, tedy dnem 9. 12. 2011.

Z textu ustanovení § 25 odst. 2, jakož ani z jiného ustanovení správního řádu neplyne, že by rozhodnutí doručované veřejnou vyhláškou muselo být zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup také na elektronické úřední desce jiného úřadu, než na elektronické úřední desce správního úřadu, který územní rozhodnutí vydal a doručuje je. Takový požadavek jde zcela nad rámec zákona.

Nutno přitom ještě připomenout, že stavební úřad, tedy Magistrát města Hradec Králové, postupoval v daném případě při doručování územního rozhodnutí nad rámec svých zákonem stanovených povinností. Ze správního spisu totiž plyne, že kromě shora uvedeného (tedy že bylo vyvěšeno na úřední desce Magistrátu města Hradec Králové, jakož i na jeho elektronické úřední desce) bylo územní rozhodnutí vyvěšeno také na úřední desce Obecního úřadu Předměřice nad Labem (vyvěšeno 28. 11. 2011, sejmuto 22. 12. 2011). Není zřejmé, proč tomu tak bylo, v každém případě se nejednalo o povinnost stanovenou zákonem, ale o postup nad jeho rámec. K této skutečnosti proto žalovaný při stanovení dne, kdy územní rozhodnutí bylo účastníkům řízení doručeno, jakož i při stanovení běhu odvolací lhůty, jako k irelevantní zcela správně nepřihlédl.

Na shora uvedeném závěru, že územní rozhodnutí bylo žalobcům doručeno v souladu s relevantními ustanoveními stavebního zákona a správního řádu dne 9. 12. 2011, není způsobilý nic změnit ani fakt, že územní rozhodnutí v té své části, která následovala po podpisu oprávněné úřední osoby, po otisku úředního razítka a za tzv. rozdělovníkem obsahovalo následující pasáž: *„Podle § 20 stavebního zákona doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením písemnosti na úřední desce odboru stavebního Magistrátu města Hradec Králové a na úřední desce Obce Předměřice nad Labem. Písemnost bude též zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup: www.hradeckralove.org a www.predmericenl.cz.“*

S ohledem na shora uvedené závěry krajského soudu je evidentní, že se jedná o informace mylné, nemající oporu ve stavebním zákoně, ani ve správním řádu. Ale ani tato vada nemá vliv na zákonnost územního rozhodnutí a na správnost jeho doručování účastníkům správního řízení (viz shora). Lze pouze připustit, že by tato skutečnost mohla mít vliv na délku odvolací lhůty, která by dle ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu mohla činit 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Tato skutečnost však v přezkoumávané věci s ohledem na den doručení územního rozhodnutí žalobcům (9. 12. 2011) a na den podání odvolání žalobci (21. 12. 2012) není významná, proto se jí krajský soud v podrobnostech věnovat nebude.

Stavební úřad tuto chybnou informaci ohledně doručování územního rozhodnutí navíc uvedl odkazem na nepřiléhavou právní normu, tedy § 20 stavebního zákona. Tento moment převzali žalobci i ve své žalobní argumentaci,

když právě odkazem na toto ustanovení odůvodňovali svůj názor, že územní rozhodnutí mělo být doručováno rovněž umístěním na elektronické úřední desce Obecního úřadu Předměřice nad Labem, tedy obce, na jejímž území se nachází dotčená stavba. Krajský soud se ale i ohledně této argumentace musí přiklonit k závěrům žalovaného citovaným v jeho vyjádření k žalobě, tedy že § 20 stavebního zákona patří k obecným ustanovením a ustanovením upravujícím společné postupy v územním plánování. Ustanovení § 20 odst. 1 výslovně stanoví, že se vztahuje na doručování písemností ve věcech územního plánování. V žádném případě je tedy nelze aplikovat na doručování územního rozhodnutí, které je speciálně upraveno v již citovaném § 92 stavebního zákona, a to (z toho důvodu) ani za použití žalobci zmiňovaného argumentu a maiori ad minus. Nepřiléhavá je proto rovněž žalobní argumentace závěry Nejvyššího správního soudu obsaženými v jeho rozsudku ze dne 28. 8. 2008, č.j. 8 Ao 1/2008-102, dostupný na www.nssoud.cz. Ty se totiž týkaly podmínek zveřejnění vyrozumění o veřejném projednání návrhu územního plánu obce, tedy právě písemnosti ve věci územního plánování, nikoliv podmínek doručování územního rozhodnutí.

Na závěr krajský soud považuje za vhodné zmínit, že nepřehlédl ani úvahu žalobců (byť stručnou a nekonkrétní) o protiústavnosti právní úpravy doručování územního rozhodnutí, resp. doručování prostřednictvím veřejné vyhlášky. Dle názoru krajského soudu však ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona ani ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu v konfliktu s žádným právem zaručeným ústavním pořádkem České republiky nejsou. Na podporu tohoto závěru krajský soud připomíná, že sám Ústavní soud se problematikou doručování veřejnou vyhláškou účastníkům územního řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona zabýval a podrobil ji tak (byť nepřímou) testu ústavnosti (srovnej jeho usnesení ze dne 14. 1. 2013, sp. zn. I. ÚS 4540/12; dostupné na <http://nalus.usoud.cz>), přičemž protiústavnost zákonných ustanovení upravujících tuto problematiku neshledal. Naopak zdůraznil svůj názor, že je na každém účastníku řízení, aby svá práva v souladu se zásadou „*vigilantibus iura skripta sunt*“ („*bdělým náleží práva*“) uplatnil řádně.

Krajský soud proto uzavírá, že s ohledem na shora popsany skutkový stav a na shora učiněné právní hodnocení shledal závěr žalovaného, že odvolání žalobců proti předmětnému územnímu rozhodnutí bylo podáno opožděně, za správný a učiněný v souladu se zákonem.

Krajskému soudu proto nezbylo, než žalobu zamítnout, protože nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek a neshledal tak žalobu důvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VII. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten však náhradu nákladů nepožadoval, ostatně krajský soud ze správního spisu ani nezjistil, že by mu nějaké náklady v souvislosti se soudním řízením vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 30. září 2014

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu